

Ændringsforslagene skal skabe grundlag for en permanent kvote på 5.000 andelsboliger og en forøgelse af den gældende kvote for lette kollektivboliger fra 300 til 700.

Interessen for nyopførte private andelsboliger har vist sig at være meget stor. Der er tale om stor geografisk spredning af aktiviteten og om boliger, der kan opføres i selv meget små bysamfund. Af hensyn til planlægningen er det vigtigt, at kvoten bliver permanent. Der har desuden vist sig at være et voksende behov for lette kollektivboliger. En udvidelse af kvoten vil i højere grad end hidtil imødekomme boligønsker og -behov hos de ældre og svagelige, der foretrækker denne boligform.

Kvoten for almennyttigt boligbyggeri foreslås fastholdt uændret på 10.000. Med hensyn til ungdomsboliger ønsker mindretallet ingen ændring i forhold til det af regeringen foreslåede.

Til nr. 4

Ved ændringsforslaget forhøjes den årlige kvote i 1982 og 1983 på 1.000 støttede andelsboliger til 1.500 boliger. Forhøjelsen medfører en statslig merudgift, der i det første fulde år udgør ca. 5 mill. kr.

Til nr. 6

Ændringsforslaget sikrer, at den del af bevillingskvoten til opførelse af ungdomsboliger, der ikke måtte blive udnyttet i 1982, kan overføres til 1983.

Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med, at der som følge af stagningen inden for byggeriet af ungdomsboliger i de senere år muligvis ikke i 1982 vil fremkomme et tilstrækkeligt antal færdige projekter til, at tilsagn om støtte vil kunne meddeles inden udgangen af 1982. Kvoten for 1982 ville i så fald ikke blive fuldt udnyttet.

Til nr. 7

Efter den hidtidige finansieringsordning blev i medfør af lov om boligbyggeri ydet rentesikring fra ejendommens ibrugtagelse og således, at rentesikring – når byggeriet helt eller delvis var taget i brug – blev ydet a conto på grundlag af de foreløbige oplysninger om prioriteringsforrentningen. Ved større byggeforetagender, der fuldførtes og blev

taget i brug etapevis, var regnet med en gennemsnitlig indflytningsdag. Denne ordning sikrede, at byggeriets driftsudgifter efter ibrugtagelsen ikke belastedes med merudgifter som følge af, at der var et tidsmæssigt interval fra den (gennemsnitlige) ibrugtagelse til den endelige prioritering. Ved anvendelse af en tilsvarende fremgangsmåde for så vidt angår den foreslåede rentebidragsordning ville byggeriet på grund af den meget store difference imellem den normale byggelånsrente og den foreslåede inekslånerente på 2,5 pct. blive belastet med en meget væsentlig merudgift i forhold til den hidtidige ordning. Det tilsigtes derfor, at indeksslån skal optages samtidig med byggeriets ibrugtagelse og – for så vidt angår byggeri, der opføres etapevis – med forholdsmæssige beløb samtidig emd ibrugtagelsen af hver enkelt af byggeriets etaper. Rentebidrag ydes herefter med virkning fra indeksslånets hjemtagelse. Denne fremgangsmåde er også i overensstemmelse med den forudsætning, at forrentningen af indeksslån til enhver tid skal betales fuldt ud af staten.

Til nr. 9 og 10

Efter de gældende regler kan der ydes rentesikring til lette kollektivboliger op til en lånegrænse på 90 pct. Realkreditlovens lånegrænse er 80 pct. Den resterende del af belåningen sker på anden måde, f.eks. ved et kommunalt lån. Kommunerne kan yde garanti for den del af realkreditbelåningen, der får pantesikkerhed ud over 65 pct. af ejendommens værdi, og for den øvrige belåning helt op til 100 pct. af værdien.

Ved et ændringsforslag til forslag til lov om indeksregulerede realkreditlån (L 81) skabes der hjemmel til at yde sådanne lån til lette kollektivboliger inden for en lånegrænse på 90 pct.

Ændringsforslaget betyder, at der også kan ydes rentebidrag til disse indeksslån i låneintervallet 80–90 pct.

Ændringsforslaget giver endvidere kommunerne ret til at garantere for disse realkreditlån fra 65 til 90 pct. af ejendommens værdi. Kommunernes adgang til som hidtil at garantere for yderligere belåning samt til selv at yde lån berøres ikke af ændringsforslaget.

Ordningen sikrer, at huslejen i lette kollektivboliger i det første år bliver godt 4.500 kr.